Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 9. | **Brașov, Sâmbătă, 13 (25) Ianuarie** | **1896.**

Cine are sĕ judece?

Brașov, 12 Ianuarie st. v. 1896.

Contemplările nóstre de erĭ asupra tristelor certe ivite în sînul comitetului din Sibiiu le-am terminat cu întrebarea:

Și pentru ce tóte aceste?

Rĕspunsul ni-l dă un comunicat apărut în foile ungurescĭ, ce le-am primit adĭ.

Au trebuit sĕ se petrécă în Sibiiu tóte acele scandale și certe netrebnice, pentru-ca adversarii némului nostru sĕ pótă jubila, că ceea ce lor nu li-a succes până adĭ în mânia nesfêrșitelor presiunĭ și amenințărĭ, întrigĭ și amăgirĭ, violențe și prigonirĭ, de carĭ s'au folosit cu prisos de douĕ-decĭ și opt de anĭ încóce, le va succede acuma prin nemernicia „Valahilor“, adecă de-a sparge și de-a nimicì partidul nostru național.

Este prea caracteristică scirea lansată de amintitul comunicat, ce-l publicăm mai jos, și prea mult ne spune în puține cuvinte, decât ca sĕ-l trecem cu vederea.

Credem a puté admite cu siguritate, că comunicatul a ieșit din oficina lui Ieszenszky, care, precum am aflat, a fost dilele aceste în Sibiiu, ca sĕ se orienteze asupra situației. Aicĭ îșĭ va fi luat omul lui Banffy dela vechii sĕi cunoscuțĭ și prietenĭ, informațiile pe carĭ acum le anunță lumei maghiare prin „Keleti Értesitö“ — o corespondență oficiósă, de care se folosesce de obiceiu — și carĭ se cuprind în împărtășirea laconică, că „membrii, carĭ dau tonul în mișcarea națională sunt de părere, că Dr. Rațiu trebue sĕ se retragă în viéța privată, ca sĕ evite orĭ-ce desbinare în sînul partidului“.

După cum stau adĭ lucrurile și după cum s'au pronunțat neînțelegerile în timpul din urmă nu mai póte fi îndoielă, cine sunt acei membri „diriginți ai mișcării naționale“ séu mai bine dis fabricanțĭ de zizanii și de certe naționale, carĭ, tocmai în aceste momente de crisă supremă în sînul comitetului partidului, cer retragerea d-lui Rațiu.

Sĕ ne dăm sémă bine ce vrea sĕ dică a pretinde retragerea d-lui Dr. Rațiu în mijlocul confusiunei și a încurcăturilor de adĭ.

Orĭ a procedat în afacerea „Tribunei“ corect și așa cum a cerut dreptatea și interesul național, orĭ nu, e clar și învederat, că după tóte cele petrecute, ér mai vêrtos după scisiunea întêmplată la 11 Ianuarie a. c. astădĭ numai presidentul Dr. Rațiu este care mai susține legătura între comitet și partid.

Au putut sĕ demisioneze ómenĭ ca Fodor, Bărcianu, Comșa, a putut sĕ renunțe la activitatea sa în comitet chiar și Nicolae Cristea, dér presidentului Rațiu nu-i póte fi iertat a se retrage tocmai atuncĭ, când cea mai grea rĕspundere, zace pe umerii lui, rĕspundere ce nu-o are numai față cu membrii din comitet, ci față cu partidul însușĭ, față cu națiunea.

Și sĕ vrea, nu i-ar fi iertat în împrejurărĭ atât de grele, când sunt amenințate interesele de viață ale partidului nostru național de a se da la o parte.

Nu! Dr. Rațiu mai mult ca orĭ și când trebue sĕ stea astădĭ neclintit la postul lui, și nu-i este iertat a șovăi nicĭ un moment în acéstă îndatorire a sa, *până ce nu va fi dat sémă partidului și nu va fi primit avisul acestuia.*

O voce internă ne spune, că Dr. Rațiu așa simte și așa gândesce în aceste clipite ca și noi, căcĭ trebue sĕ fiă consciu de periculul ce s'ar nasce pentru partid, décă nu și-ar împlinì pe deplin datoria, ce-i incumbă față cu el tocmai acum în dilele cele mai critice.

Ingrijirea cea mai de căpetenià a d-lui Dr. Rațiu este și trebue sĕ fiă adĭ de-a pune resolvarea crisei și a tuturor neajunsurilor ei în mâna bărbaților de încredre ai partidului, dându-le sémă despre tóte cele făcute și nefăcute, despre cele ce s'au întêmplat și nu era iertat sĕ se întêmple și despre cele ce nu s'au întêmplat și trebuia sĕ se întêmple.

Aceștia și numai aceștia sunt chiămațĭ a judeca décă bine orĭ nu a procedat Dr. Rațiu și décă este orĭ nu de lipsă sĕ se retragă.

Cei ce fără considerațiune la autoritatea partidului și la dreptul sĕu esclusiv de a șĭ da verdictul asupra procederei comitetului, informéză pe contrarii neamului nostru în mod atât de tendențios, ce-i ce în puerila lor cutezare se cred destoinicĭ a nesocoti și a brusca voința obștei partidului, aceia lucră conscient orĭ inconscient în folosul celor carĭ vor sĕ-l omóre, lucră pentru triumful dușmanilor românismului.

Un comunicat al diarelor maghiare.

Privitor la certele ce au isbucnit în sînul comitetului din Sibiiu și la agitațiunea ce s'a pornit din partea unora contra presidentului Dr. Rațiu, foile ungurescĭ publică cu vedită satisfacțiune, următorul comunicat apărut în oficiosul „*Keleti Ertesitö*“:

Ni-se anunță din isvor demn de credință, că, membrii, carĭ dau tonul în mișcarea națională a Românilor Ardelenĭ sunt de părere, că Rațiu trebue sĕ se retragă în viață privată, pentru ca sĕ prevină orĭ cărei discordii în cercul partidului. Tocmai de aceea chiar și între amicii sĕi personalĭ a născut resensprocederea lui documenta în cunoscuta afacere a „Tribunei“.

*

Diarele maghiare mai publică tot-odată următórea telegramă din Bucurescĭ:

Diarul „Independance Roumaine“ constată cu durere, că desbinarea, ce a isbucnit în sînul partidului național român ia tot mai marĭ dimensiunĭ. Lucaciu și aderenții lui au pornit o adevĕrată campaniă diaristică contra lui Rațiu, și e caracteristic, că chiar organele partidului liberal sunt acelea, carĭ ridică cele mai grele acusărĭ contra lui Rațiu. Numitul diar de alt-mintrelea apreciéză tot într'un fel meritele lui Rațiu și Lucaciu în cestiunea națională, dér dice Lucaciu e dator față cu națiunea română, cu rĕspunsul la întrebarea, că pentru ce s'a alăturat la Albini, Russu-Șirianul și soții lor, și pentru-ce a ajuns în contro-versă cu Rațiu, care s'a alipit la ideia națională și la programul din Sibiiu, și pentru acésta a și trebuit sĕ sufere. In tot casul — astfel se finesce articolul — Maghiarii sunt aceia, carĭ au causă de a se bucura“.

CRONICA POLITICĂ.

12 (24) Ianuarie.

Din Varșovia se depeșéză, că guvernorul conte Șuvaloff s'a esprimat hotărît, că Țarul și Țarina inmediat după încoronare va pleca în strĕinătate, și adecă mai întâi va merge la Hessa-Darmstadt, orașul natal al Țarinei. După aceea va face o visită oficiósă la Berlin, ca prin acésta sĕ se dovedéscă relațiunile amicale dintre curtea rusésca și germană.

*

Se vorbesce mult prin diare despre un toast, pe care l'a ținut Nichita principele Muntenegrului în presara anului nou ortodox. Principele și-a ridicat păharul în sănătatea Țarului Nicolae II, numindu-l cel mai puternic protector al Muntenegrului. Se dice, că representanții statelor stréine— afară de cel rusesc, — carĭ au fost de față, au fost cam neplăcut atinșĭ de acésta enunciațiune a principelui *Nichita.*

*

Diarul american „*World*“ primesce din Caracas depeșa, că poporațiunea de acolo a adus sentință în efigie asupra marchisului Salisbury. Portretul marchisului a fost

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Namman Abbas.

De *C. Tanera.*

(Urmare).

După o óră întrégă, în care banda îngrozitóre ucise, jăfuì și aprinse tot ce-i vinea în cale, Drușii sângeroșĭ ajunseră înaintea școlei copiilor de creștinĭ. Ea era situată la o parte, acolo unde se începeau locuințele Jidanilor, și era încunjurată de un zid înalt, înlăuntrul căruia se mai aflau și alte case și o mulțime de pomĭ.

Liniscea pacînică a școlei nu fusese conturbată până acum de sgomotul năvălirii fatale a Musulmanilor asupra părții de oraș locuite de creștinĭ. Când de-odată ușa se deschise, Drușĭ năvăliră în odaie; se audì o descărcătură de pistol, și învĕțătorul cădù mort înaintea copiilor îngrozițĭ. Gróza, care îi făcù pe băiețĭ sĕ înlemnéscă, durà însĕ numai puține momente, deóre-ce ei fură tredițĭ din ea în modul cel mai înfiorător. Ucigașii brutalĭ începură a toca și a împunge cu handjarele lor în drépta și în stânga pe sĕrmanii copii, și în scurt timp 15 dintre ei cădură morțĭ sub loviturile nemilóse ale Musulmanilor. Numai copiilor, carĭ ședeau în băncile din urmă, le succese a scăpa pe o ușă laterală.

Unul dintre aceștĭ norocoșĭ a fost copilul de 8 anĭ Namman Abbas. El alergà spre casa părintéscă, care nu era departe de școlă. Unde era acum însĕ casà? Arsă. Unde erau tatăl sĕu, frații sĕi și surorile sale? In cealaltă lume. Copilul putea deosebi numai trupurile lor arse printre cărbunĭ și cenușă. Sĕrmanul copil începù a alerga acum fără nicĭ un țel și ajunse împreună cu alțĭ fugarĭ în apropierea citadelei. Acolo din nou năvăliră Drușĭ sĕlbaticĭ din tóte părțile asupra fugarilor, uciseră pe bărbațĭ și apoi aruncară cadavrele acestora precum și pe femeile și pe copii vii în șanțul adêuc al fortăreței.

De-odată Namman dărì, cum un Drus cu barba négră, care mai 'nainte îșĭ ridicase sabia triumfând în aer, apucà acum o femeiă și cu-o isbitură puternică o aruncà în șanț. Femeia acésta era mamă-sa. Atuncĭ băiatul desperat se aruncà asupra Drusului bestial, și îl mușcà cât putù de tare, în brațul stâng. Selim Bairakdar — căcĭ el era — tresărì de durere, cu o scuturătură puternică, însĕ, îșĭ liberà brațul dintre dinții băiatului, și chiar voia sĕ-l lovéscă pe acesta cu sabia, când privirea lui fù atrasă de-o biserică ce stetea în flacărĭ. Pentru de-a pedepsi și mai mult pe micul sĕu dușman, Bairakdar îl târì de pĕr până acolo, îl ridicà cu ambele brațe, și-l aruncà pe-o feréstră deschisă în mijlocul bisericei. Namman Abbas cădù însĕ prin flacărĭ și prin fum pe altarul, care încă nu ardea, și îșĭ mântui viața sărind pe-o altă feréstă afară. Selim Bairakdar nu putuse observa acésta din causa fumului și credea, că copilul a ars.

Acesta ajunse însĕ nevătĕmat la casa Emirului Abd el-Kader, care primi pe toțĭ fugarii în curtea sa spațiósă și îi apĕrà cu energiă contra maltratărilor fanatice. Scurt timp după aceea sosì și mama lui Namman. Ea căduse pe-o grămadă de cadavre și astfel nu i-se întêmplase nimica.

Emirul se îngriji 16 dile întregĭ de intertenția și siguranța fugarilor. Apoi sosiră funcționarii europenĭ și turcescĭ, trimiși de Constantinopol; mai veniră și 10,000 de ostașĭ francesĭ și se începù o cercetare strictă. Copilul Namman Abbas și mamă-sa serviră ca martorĭ pentru recunóscerea conducĕtorilor de căpetenia. Cu acéstă ocasiune ei descoperiră și numele ucigătorului familiei lor. Soția bĕtrânului Abbas recunoscù numai decât pe acel șef sĕlbatic al Drușilor, care întrase mai întâi în casa lor, și împușcase cu mâna sa pe soțul ei și pe fiul cel mai bĕtrân al ei, până când sĕlbatecii conduși de el uciseră pe ceialalțĭ membri ai familiei.

2.

Trecuseră 21 de anĭ. Nimic nu mai reamintea persecuțiunile Creștinilor dela 1860, decât numai ura neîmpăcată, ce domnea între Maronițĭ și Turcĭ, și care facea, ca între aceste douĕ seminții din Siria, căsĕtoriile sĕ fiă o mare escepțiune.

Namman Abbas plecà din orașul, care pentru el păstra amintire atât de durerósă, și împreună cu mamă-sa se mutà dela Damasc la Zahle. In orășelul acesta înfloritor, fundat cu sprijinul guvernului și al statelor europene pe Libanon, Abbas, care acum

osândit la mórte, a fost puşcat cu glónţe şi rupt în bucăţĭ, carĭ apoi s'au împărţit printre popor.

La cestiunea şcólelor grăniţeresci.

Representanţa foştilor grăniţerĭ din Regimentul I. de graniţă şi-a terminat alaltăerĭ, Mercurĭ, adunarea generală. In şedinţa a treia şi cea din urmă, care s'a ţinut Mercurĭ după amédĭ dela 3—7 óre, s'a pus în discuţiune şi cunoscuta hotărîre preaînaltă de astă tómnă, prin care scólele române grăniţeresci au fost declarate ca şcóle comunale. Cu ocasiunea acésta a eşit la ivélă, că fişpanul Hunedórei br. *Szentkereszty*, care asistă la acéstă adunare ca comisar guvernial, *îşĭ avea instrucţiunile sale secrete. El a împedecat discutarea lucrurilor, ce nu-i conveniau, şi a împedecat cursul liber al adunărei, ameninţând cu disolvarea şedinţei.*

Amĕnunte despre decursul adunărei reproducem după „Tribuna" următórele:

Şedinţa s'a început la 3 óre d. a. Din referada *comisiunei financiare* s'a constatat, că *fondul şcolar al grăniţerilor e de 370.750 fl., ér cel de pensiune 30,294 fl. 27 cr.*

Urmă referada *comisiunei şcolare*, cetită prin referentul Dr. A. *Bunea*, secretar metrop. în Blaşiu. La punctul, unde comisiunea se esprimă asupra preaînaltei hotărîrĭ din Septemvre 1895 şi a situaţiunei create în urma ei, comisarul guvernial a *întrevenit in mod absolutistic, pretindĕnd sĕ se ştergă întregĭ pasagii din referadă, ca nicĭ urmă sĕ nu rĕmână despre ele în procesul verbal.*

Partea acésta a şedinţei a avut cam următorul decurs:

Dr. Aug. Bunea arată cuprinsul şi înţelesul preaînaltei hotărîrĭ a M. Sale, prin care şcólele grăniţăresci se declară *comunale.* Prin acéstă hotărîre, dice referentul, se schimbă tot sensul statutelor nóstre, după cum noi le-am interpretat în decursul anilor. Mai mult: în urma ei se creéză o situaţiă singulară şi unică chiar şi în ţéra nóstră, anume, că noi, grăniţerii, deşi susţinĕtorĭ de şcóle, totuşĭ suntem lipsiţĭ de tóte drepturile, pe carĭ susţinĕtorii de şcóle din ţéră le au în vigórea legilor esistente, orĭ cine ar fi ei, privaţĭ corporaţiunĭ, séu confesiunĭ."

De aceea, noi nu putem abdice de aceste drepturĭ şi trebue sĕ încercăm totul ce se póte pentru a ni-le recâştiga. Dér şi atuncĭ, décă noi pe nicĭ o cale legală şi constituţională nu ni-le-am puté recăpĕta, nu ne este iertat sĕ abdicem de ele, ci ni-le reservăm pentru a puté sĕ le reclamăm în timpurĭ mai bune şi mai favorabile intereselor nóstre.

Esmisul guvernului, br. *Szentkereszty* György, cere traducerea în unguresce a unor pasagii, apoi declară, *că nu póte admite discutarea lor* sub pretext, că ar fi critică la adresa preaînaltei hotărîrĭ. Declară, **că are instrucţiunĭ dela ministru, ca sĕ împedece atarĭ discuţiunĭ, chiar disolvând adunarea.**

Un murmur trece prin mica sală, în care se ţinea şedinţa.

Dr. *A. Bunea* arată, că referada nu se atinge de preaînalta hotărîre, din contră a espuus cuprinsul ei întreg, ci apreţiază numai situaţiunea creată grăniţerilor prin modul, cum ministrul a aplicat hotărîrea M. Sale.

Presidentul Br. *Urs* susţine punctul de vedere al referentului, asemenea Dr. *Şerban.* Exmisul guvernial însĕ persistă pe lângă cererea sa, şi după-ce orĭ-ce încercărĭ şi interpretărĭ, traducerĭ şi comentărĭ nu ajung, se şterg din referadă două lungĭ pasage şi se primesc ca resoluţiune următórele două puncte:

1. *Preaînalta hotarîre se ia la cunoscinţă omagială.*

2. *Se reservă însĕ drepturile grăniţerilor avute asupra şcolelor, pentru ca la timpurĭ mai bune sĕ le potă reclama.*

Dr. *Aug. Bunea* arată, că în cadrul preaînaltei hotărîrĭ s'ar fi putut respecta unele drepturĭ ale grăniţerilor, ca susţinatorĭ de şcóle, dér ministrul a luat cea mai rigidă posiţie faţă cu rugarea lor, de aceea propune, ca adunarea generală sĕ-şĭ esprime la protocol adânca sa amărăciune pentru ţinuta ministrului de culte.

Br. *Szentkereszty* intervine şi *ameninţă,* **că disólvă şedinţa, décă vor discuta asupra acestei propunerĭ.** Că ministrul n'ar fi putut lucra altfel, că el s'a ţinut de preaînalta hotărîre, decĭ nu póte permite critica acestei procederĭ.

Dr. *A. Bunea* arată, că aicĭ se esprimă durerea grăniţerilor, că ea nu face critică, şi că e cel mai natural drept de a te plânge contra orĭ-cui, fiă chiar şi ministru.

Părintele *Cosma* din Copăcel arată situaţia grea, *că nicĭ a ne plânge nu ni-se iartă.* Dér a ne plânge nu-i destul. Trebue *se şi facem* tot ce se póte pe cale legală şi constituţională pentru a ne recâştiga drepturile avute. De aceea propune, ca *sĕ se facă o representaţie către ministrul,* şi ca representaţia sĕ nu fiă ajunsă în sortea celoralalte, de a se perde fără urmă, *sĕ fiă predată de o deputaţiune,* care eventual sĕ mergă şi la Maiestatea Sa. (Aprobărĭ).

Br. *Szentkereszty* (iritat, unguresce): **Acésta propunere nu va eşi de aicĭ nicĭ când ca hotărîre.** *Mai în grabă voiŭ disolva adunarea.*

Dr. N. *Şerban*: Grăniţerii au primit fondurile pentru serviciile prestate Tronului şi patriei. Ei s'au distins întotdéuna prin patriotism curat şi devotament către Tron. Virtuţile acestea străbune vrem sĕ le păstrăm şi noi, următorii grăniţerilor, carĭ au cădut morţĭ cu armele în mână. Atuncĭ, când noi mergem la miniştrii Maiestăţii Sale, lealĭ ne dovedim. Căcĭ la cine nu ţinĭ, la acela nu te ducĭ nicĭ sĕ-l rogĭ. Prin aceea chiar, că ne ducem, dovedim, că pace vrem, dér pace nu se póte până când tóte drepturile ni-se răpesc. (Spriginesce propunerea lui Comşa).

Br. *Szentkereszty* opresce de nou discutarea şi ameninţă cu disolvarea. — Se revine la propunerea comisiunii. Dr. Bunea motivéză de nou punctul de vedere al comisiunii şi dice către br. Szentkereszty: *„Lăsaţi-ne cel puţin dreptul de a ne plânge, décă ni le-aţĭ luat tóte celelalte".*

Br. *Szentkereszty* declară de nou, că nu póte admite nicĭ la protocol propunerea comisiunii. Se angagiéză însĕ, că în raportul ce-l va face către ministru sĕ espună ce mâhnire şi durere a produs ordinaţiunea lui la grăniţerĭ. — Adunarea se învoesce şi cu atâta.

Br. *Szentkereszty* cere, ca adunarea sĕ aducă o hotărîre referitor la predarea scólelor. Ministrul a hotărît, ca *predarea sĕ se facă în 4 sĕptĕmânĭ dela terminul adunării generale, adecă la 20 Februarie a. c.*

Dr. *A. Bunea* propune, ca comisarul regesc Zeyk Daniel sĕ fiă întrebat, cum contempléză predarea, pe lângă ce modalităţĭ şi formalităţĭ, şi numai după aceea sĕ hotărască comitetul. — Sĕ primesce.

Urméză alegerea noului comitet, după care şedinţa sĕ încheia.

SCIRILE DILEI.

— 12 (24) Ianuarie.

Ungurii din România şi societatea St. Ladislau. Societatea maghiară St. Ladislau şi-a pus de scop, ca pe peninsula balcanică, şi cu deosebire între Ungurii de prin România sĕ lăţéscă „cultura maghiară". Societatea până acum în tot anul a sacrificat spre scopul acesta mai multe mii de florenĭ, dér acum vede, că resultatele nu corespund ostenelelor. Comitetul societăţii în 25 Ianuarie, Sâmbăta d. a. a ţinut o conferenţă, în care s'a discutat asupra obiectului amintit mai sus. Comitetul se ocupă cu idea, ca sĕ sisteze subvenţiunea Ungurilor din România şi sĕ-o foloséscă spre alt scop „patriotic".

—o—

Un fenomen estra-ordinar în Carpaţi. Un călĕtor povestesce, despre un fenomen estra-ordinar, ce s'a putut observa în dimineţa dilei de 16 c. între munţii Carpaţilor de-asupra passului Oituz. De ambele părţĭ ale passului, mai ales acolo unde se află colonia Oituz cu câte-va case, se ridică stâncĭ şi pădurĭ de brad acoperite cu nea. Amintitul călĕtor trecĕnd în aceea di prin pass, de-odată fu încunjurat de-o lumină estra-ordinară, care s'a lăţit în tóte părţile pe tóte délurile. El spune, că zăpada, şi casele coloniştilor străluceau în lumina cea mai intensivă roşiă, până când obiectele de colóre mai închisă, precum stâncile şi pomii jucau în colorĭ intensive verdĭ. Fenomenul acesta a durat, după cum dice călĕtorul cam 90 de secunde.

—o—

La încoronarea Ţarului Rusiei, ce se va face în luna lui Maiu a acestui an, Scaunul apostolic al Romei va fi representat prin nunciul din Viena, *Agliardi.*

—o—

Scărirea percentelor. Din isvor semioficial se anunţă, că comisia de supraveghiare a băncei austro-ungare va cere în scurtă vreme scărirea percentelor dela 5 la $4^1/_2$. In mod direct afacerea acésta interesézä mai cu sémă băncile.

—o—

Fóia politică fără cauţiune. Elisabeta *Vig,* o unguróică din Panciova, a publicat în fóia sa „Délvidéki Hirado" mai multĭ articulĭ politicĭ, fără de-a fi depus cauţiunea. La provocarea, ca sĕ depună cauţiune, ea a rĕspuns prin aceea, că a înfiinţat încă o fóiă politică, tot fără cauţiune. Pentru acest fapt, care pe editorul unei foi nemaghiare l'ar fi costat póte o desĕvîrşită ruină, coconiţa Vig a fost pedepsită cu 60 fl. pentru delictul poliţian de pressă. Sentinţa în acest chip a fost aprobată de tóte trei forurile.

—o—

Joc de şac prin telegraf. Până acĭ numai anumiţĭ milionarĭ englesĭ, carĭ nu mai sciau ce sĕ facă cu banii, îşĭ permiteau luxul, de-a juca şac prin telegraf. Aşa un Engles în Birgmingham stetea cu şacul înaintea sa, muta o figura şi telegrefa despre acésta amicului sĕu din Filadelfia, care asemenea îi rĕspundea prin telegraf. Se înţelege, că un ast-fel de joc nu se putea isprăvi într'o oră. Tot atât de bine se înţelege şi aceea, că un ast-fel de joc de şac costă sume fórte marĭ, şi până aci nu le da mâna sĕ facă acest lux, decât dóră escentricilor Englesĭ. Acum însĕ, de când Ungurii nu-şĭ mai încap în piele de îmbuibaţĭ, ce sunt, au început şi ei sĕ imiteze pe Englesĭ. Aşa cetim în fóia unguréscă *„Torontál"*, că clubul şachiştilor din Becicherecul-mare a telegrafat unui şachist renumit din Neoplanta, cu numele Iosif Noa, ca sĕ jóce cu el o partiă de şac. Noa a primit, şi jocul se face acum prin telegraf.

—o—

Concert. Musica orăşenéscă va da Duminecă în 26 c. un concert în sala otelului „Europa". Inceputul la $7^1/_2$ óre. Intrarea de persónă 30 cr.

—o—

Călindarul Plugarului pe an. 1896, redactat de d-l *I. Georgescu*, se póte căpĕta dela Tipografia *„A. Mureşianu"* din Braşov cu preţul de 25 cr., (trimis cu posta 30 cr.) Dela 10 esemplare comandate de-odată, unul se dă rabat. E unul dintre cele mai bogate şi mai eftine călindare românescĭ, conţinĕnd material bogat atât economic, cât şi literar, fórte variat şi instructiv şi de petrecere. E întocmit anume pentru trebuinţele plugarilor, carĭ în acest călindar găsesc o călăuză credinciósă pentru tóte trebuinţele lor.

Scene sgomotóse în dieta Austriei de jos.

Alaltăerĭ s'au întêmplat scene fórte sgomotóse în dieta provinciei Austria de jos. Veni adecă la desbatere o propunere de urgenţă a deputatului *Pacher*, cu privire la schimbarea regulamentului dietei. In mijlocul acestei desbaterĭ deodată se iscă viforul, amintindu-se lucrurĭ, carĭ nu se ţineau strict la obiect. Publicăm aci pe scurt incidentul furtunos, aşa cum e decurs.

Dep. *Steiner*: Ce ar folosi, décă a-şĭ interpela pe guvernor, că óre va fi tras de guvern la rĕspundere acel funcţionar, care a comunicat fals diarelor rĕspunsul de erĭ al împĕratului la alocuţiunea comitetului balului? Guvernorul simplaminte ar ignora acéstă interpelare. De aceea sprijinesc propunerea de urgenţă.

---

nu.căra 29 de anĭ, era privit ca unul dintre locuitorii cei mai respectaţĭ şi mai avuţĭ.

Era la începutul lunei Aprilie 1881, când el călărise la Beirut, pentru de-a încassa nisce banĭ. Chiar acum se pregătea sĕ întórcă acasă. Rudeniile sale, însĕ, voiau sĕ-l reţină în Beirut.

— „Nu vedĭ norii, carĭ acoper întreg Libanonul, Namman? Sus la munte furibundéză de două dile marĭ viscole de zăpadă, şi sunt atât de periculóse, încât chiar şi posta din Damasc a trebuit sĕ-şĭ întrerupă serviciul. Rĕmâi una séu două dile încă la noi, pân' ce se va face vremea mai bună. Acum în April timpul iute se schimbă".

— „Iţĭ mulţămesc, verişorule, pentru invitarea ta, dér mĕ doresc spre casă. Sunt deja de 9 dile pe drum şi n'aş voi, ca mama sĕ mĕ aştepte şi mai mult acasă. E bĕtrână, şi uşor i-se póte întêmpla ceva. Apoi mai sciu şi aceea, că e fórte îngrijită din causa mea".

— „Ce sĕ se întêmple? Din contră, ea va crede sigur, că tu nu vei călări printr'o astfel de furtună peste munţĭ".

— „Nu, verişorule. Ea scie prea bine, că pe mine nu mĕ pote reţiné nicĭ un viscol de zăpadă. Décă, însĕ, eu nu sosesc astă-séră acasă, după cum promisesem, atuncĭ ea îşĭ face numai grijĭ. Decĭ încă odată îţĭ mulţămesc pentru ospitalitate, şi mai vină şi tu pe la noi vre-odată".

— „La finea lui Mai am de lucru în Damasc. Cu aceea ocasiune vĕ voiŭ cerceta şi pe voi. Salut pe mamă-ta!"

— „Ii voi spune. La revedere!"

Cu aceste cuvinte imposantul Maronit încăleca şi plecă. Oferea un aspect pompos călăreţul îmbrăcat în costumul sĕu larg de colóre albastră închisă; cu mantaua fluturătóre, négră, cusută cu argint; în cap turbanul negru, decorat cu şinóre de aur; armat cu o sabiă turcéscă ciselată cu argint şi cu 'n pistol puternic decorat cu perle, pus la brâul de mătasă. Dér demn de admiraţiune era şi armăsarul sĕu alb cu şéua arabă şi împodobit cu ţinte, şinorĭ şi ciucurĭ bogaţĭ. Orĭ cine putea uşor înţelege, că aceştia doi nu aveau sĕ se témă de nicĭ un viscol de zăpadă, ei cunosceau atât de bine căile şi cărările Libanonului, încât pentru ei nu esista nicĭ un pericol, nicĭ chiar în Aprilie, când arare-orĭ cuteza câte-un călăreţ sĕ trécă peste munţii sĕlbaticĭ.

Pe atuncĭ încă nu esista şoséua frumósă, construită între Beirut şi Damasc. Drumul, care se construise la 1867 pentru postă, era numai pe jumĕtate atât de larg ca drumul de astădĭ, şi la vêrful passului se aflau unele locurĭ piedişe şi periculóse. La câte-un loc omul trebuia sĕ mergă aprópe lipit de stâncă, avênd de cealaltă parte abisul îngrozitor, şi trebuia sĕ mulţumésca lui Dumnedeu, déca nu-l apuca vre-un vêrtej de zăpada şi-l arunca în abis. Balustradele, carĭ s'au construit mai târdiu spre apĕrare, pe atuncĭ încă nu erau cunoscute. Câţĭ sĕrmanĭ călĕtorĭ nu s'au prăpădit pe acel drum, şi numai după-ce circulaţiunea s'a mărit, ér nenorocirile s'au înmulţit, s'au cugetat ómenii sĕ construéscă o şosea solidă, provĕdută cu tote mĕsurile de siguranţă.

(Va urma).

Guvernorul conte' *Kielmansegg:* Declară, că respunsul monarchului la bal, şi adecă textul cum a apărut el în „Wiener Zeitung", a fost autenticat de acele persóne, carĭ au stat imediat lângă Majestatea Sa. De-altmintrelea guvernorul se rógă a nu aduce în desbatere persóna prea înaltă. (Vii intreruperĭ din partea Antisemiţilor.)

Gregorig: Acéea o fac organele guvernului, nu noi!

Lueger: O face Badeni! Nu noi suntem aceia, carĭ aducem în discuţiă persóna împěratului. Eu acus cu acésta pe contele Badeni şi pe guvernor. *Ei sunt carĭ fac din împěratul, agitator pentru vederile lor!* (Furtunóse aplause la Antisemiţĭ). Când e vorba de corónă, retirez, dér când e vorba de Badeni, atuncĭ nu mě retrag. *Rog ca în viitor împěratul sě nu mai fiă adus acolo, ca sě păşéscă contra unei partide.*

La votare, propunerea de urgenţă a fost respinsă cu 36 contra 22 voturĭ.

Lueger: Face acum el o altă propunere de urgenţă, adecă: Guvernul sě fiă provocat, ca sě-i poruncéscă comisarului împěrătesc *Friebeis*, ca acesta se escrie numai-decât *alegerile comunale*. Lueger motivéză acéstă propunere între altele cu afirmarea, că *guvernul actual nu cunósce decât volnicia şi încălcare de legi.*

Mareşalul ţěrii îl provócă pe Lueger la ordine pentru aceste cuvinte.

Pacher: Dice, *că guvernul este ţăr' de onore şi Badeni este un trădător de patriă.*

Urméză un sgomot nespus de mare. Mareşalul ţěrei îl îndruméză pe Pacher la ordine.

Pacher: (strigă) Lasă-mě sě vorbesc, *şi voiŭ dovedi, că Badeni e trădător de patriă.*

La votare *se respinge* propunerea de urgenţă a lui Lueger cu 34 contra 23 voturĭ.

Ranele Bucovinenilor.

— Din Bucovina, Ian. 1896.

La noi şi Consistoriul contribue mult la desnaţionalisarea Românilor. El încă n'a trimis nicĭ un preot unde-ar trebui, căcĭ posturile, adecă cooperaturile cele bune, le reservă pentru nepoţeĭ. Aicĭ zace buba, carea prins cangrenă în corpul naţiunii.

Nu aşa ar trebui însě sě facă consistoriul, ci sě caute, ca cooperaturele de prin parochii, unde panslavismul amenință pe Românĭ, sě fiă ocupate cu preoţĭ harnicĭ şi activĭ, cooperatorĭ bine probaţĭ în ale naţiei.

Aşa ar trebui făcut şi cu Cuciur-mare. Sunt aicĭ patru preoţĭ: doi bětrânĭ şi doi tinerĭ. Un preot tiněr, N. Mihalce, despre care şi protopopul în mai multe rândurĭ s'a esprimat, că nu-i la loc, scie tare bine a strînge banĭ din liturgii aşa, că parochul la împărţélă are mai puţin decât el,— şi apoi mai scie a vorbi de rěu pe toţĭ ceĭ bunĭ ai naţiunii şi ai némului sěu. Dér el ce-a făcut prin patru anĭ, cât a fost acolo? De-a fost la şcólă regulat, întreb, care-i progresul? Orĭ dóră acela, că Românii din Cuciur îşi pierd naţionalitatea?

Protopopul ar trebui sě ţină cont despre aceste, ca nu cum-va după un timp sě i-se obiecteze şi lui, c'a fost părtaş la desnaţionalisarea Românilor din Cuciur-Mare. Cum nu-şĭ împlinesce cine-va misiunea, permute-l Consistoriul *din causa oficiului* în altă parte şi apoi sě vedĭ progres. Vor veni alţii, carĭ ar lucra şi pentru binele opiniei, ér nu numai pentru al lor. Er cumcă acesta lucră numai pentru al sěu, se vede de-acolo, că nu de mult a fost citat părintelul N. Mihalce la Consistoriu, şi a trebuit sě dea unui ţěran înapoi creiţarii, ce i-a luat pe nedrept.

Aceste sunt numai floricele faţă cu cele multe, unde ai noştri nu se interesézǎ de binele opiniei. Când stau lucrurile aşa, atuncĭ la ce mai dic, că sunt Românĭ, căcĭ de n'ar dice, cel puţin nu nĭ-ar dure rana, ce ni-o causéză, aşa de amar. Sunt încă multe de vorbit despre Cuciur, dér de-ocamdată nu le spun, nu din consideraţiă, ci numai credênd, că cei implicaţĭ audind aceste îşĭ vor schimba něravul, la din contră îi voiŭ da publicităţii.

*

Cu asta ocasiune aflu consult sě se spună, că în protopresviteria Cernăuţilor s'a lucrat fórte mult, ca sě fiă ales de asistent protopresviterial un om cu puţină cunoscinţă şi s'a lucrat în contra altora, de nu cum-va anume în contra unuia, căruia nu-i pot sta în înţelepciune mai că toţĭ preoţii din protopresviteria Cernăuţilor. Ce sě facĭ? aşa ce va este la ordinea dilei aicĭ. Nu toţĭ protopopii voesc a avé asistenţĭ luminaţĭ. Şi urmarea este, că se strică caracterele şi mulţĭ ajung, de se aliéză cu streinul.

E ruşinos, când cei mai proştĭ devin marĭ prin protecţiă. Discordia-i numai decât gata, şi de-aceea Românii din Bucovina fac progres ca racul înapoi. Şi apoi protopresviteria Cernăuţilor ar avé sě dea pildă celor-l'alte protopresviterii din ţéră, dér nu aşa, cum a dat la ultima alegere de asistent protopresviterial, în persóna lui V. I. Acest asistent, după femee ném c'un archimandrit din Consistoriu, a fost ales de cătră preoţimea din protopresviteria Cernăuţilor după porunca protopopului. Alte protopresviterate sě se ferésca de-a fi aşa de servile, căcĭ la din contră vor proba lumii, că sunt representanţii clerului din era bisantină, când sub potcap era o scăfârliă deşértă. Sě ia esemplu dela preoţimea din pretopresviteria Siretului, care cu tóte-că Consistoriul a anulat alegerea de asistent făcută în anul 1894, voind a scóte din urnă pe un popă plăcut lui, ér nu preoţimei, — în anul 1895 a arětat, că este conscia de dreptul şi demnitatea sa şi nu se plécă terorisării.

Tótă lumea se îndréptă asupra Cernăuţilor, dér vai, sě-i ferésca Dumnedeu pe cei din provinciă sě se ţină de aceea, ce věd pe acolo Şi tocmai acéstă protopresviteriă este mai periclitată cu desnaţionalisarea. Unii preoţĭ nu lucră nimic pentru naţiune, pentru aceea lucră streinii.

Avem pentru districtul Cernăuţilor un inspector român de nascere, de colóre însě german-rutén, căcĭ altcum nu s'ar puté menţiné. El jócă cum i cântă pe flaută valsul Germanul inspector al ţěrii Tumlirci. Nu de mult au fost aceştĭ doi inspectorĭ sě inspecţioneze şcóla din Mihalcea. In Mihalcea avem un bun preot român, Z. Voronca. Multă cetă pentru limba română. Guvernul dice, că Mihălcenii nu-s Românĭ, preotul însě, care-i botéză şi îngrópă dice, că Mihalcea este un sat locuit de rězeşĭ românĭ avênd mai fiă-care *titlul de nobil.* Aşa sciă şi tótă lumea bucovinénă, numai Iankovschi, inspectorul districtului Cernăuţilor, vré sě se arate mai căpăţinos.

La inspecţia, de care vorbim, el întrebă pe copii: *„Cine-i Român!"* Copii nu l'au înţeles şi puţini au ridicat mânile, căcĭ în Bucovina Românii dic, că-s *Moldovenĭ.* Aşa de i-ar fi întrebat, de sigur toţĭ copii ar fi ridicat mânile, arětând că-s Moldovenĭ. Urma a fost, că inspectorul ţěrii Tumlirci a dis, că Mihalcea este ruséscă, şi a *introdus limba rutenă obligată.*

Asta au Românii de a-o mlţămi Românului Iancovschi, inspectorul districtual, cre prin apucătura sa intenţionată a întrebat pe copii, cine-i român, ér nu, „cine-i moldovén". Di apoi mai di: că Românii nu-şi strică singur! Aşa fac cam toţĭ Românii funcţionarĭ prin ţéră. Se tupiléză înaintea streinilor şi aceştia se ridică pe spatele lor. De-ar fi fost mai curagioşĭ, i-ar fi stimat şi streinii, şi adĭ am avé mai mulţĭ Românĭ prin funcţiunĭ publice.

Totul ni-se aduce de-afară, Germanĭ de naţionalitate, ca sě jóce în Molodia *valsul* nemţesc, la hram, cum a făcut şi inspectorul Tumlirci, de bucuriă, că şi-a aflat Şvabĭ ce-ai sěi şi'n Bucovina. Ai noştri pentru o cruciuliţă lucră şi contra naţiunii lor. Voiţĭ probe? Se spună cineva, ce-a făcut directorul Isopescu dela pedagogiul din Cernăuţi pentru Românĭ? A făcut totuşĭ ceva, căcĭ a fost decorat cu ordinul Franz Iosef şi de géba nu se decoréză cineva. De-a lucrat pentru Românĭ, atuncĭ de sigur n'ar fi fost decorat; a lucrat pentru interesele guvernului, căruia i-a ajutat de-a desnaţionalisa pe Românĭ, şi de aicĭ decorarea.

L'a decorat, pe când d-l Onciul, tiněrul profesor şi de marĭ speranţe pentru viitor din causa lui Tumlirci, inspectorul ţěrii, şi încă a cuiva, a părăsit ţéra, căcĭ n'a suferit sě vadă, ca limba română la pedagogiul din Cernăuţĭ, al căruia director a fost decorat, sě fiă neconsiderată. El a fost numit profesor la universitatea din Bucurescĭ, — este o capacitate şi i-a merge bine, dér ce folos, căcĭ prin acésta şirul luptătorilor pentru causa naţiunii române bucovinene se rěresce, şi streinul ne înjugă ca pe boul, care n'are glas.

Aşa stăm prin apropiarea Cernăuţilor şi stăm rěu. In Cernăuţĭ stăm şi mai rěu. Interesul pórtă fesul. Cuvêntul *naţiune, românism,* a ajuns a fi luat în rîs pentru un fir de linte. Tot politică egoistă în detrimentul naţiunii. Sě te ferésca Dumnedeu a te pronunţa, c'o păţescĭ, cum a păţitr'o Dr. I. Paşcan. Acest těnĕr era şi este catechet la şcólele poporale ale oraşului. Era sě fiă definitiv aşedat, dér graţiă lui *Straşnei*, s'a denumit un rutén, Semaca.

Copii românĭ de pe la şcólele poporale din oraş sunt în pericul de a-şĭ uita, că sunt Românĭ, şi acést. s'a făcut prin Straşnei cel vestit, care-i predicator, administrator şi catechet pe la mai multe şcóle. Are un salar şi venit de peste 3000 fl. v. a. şi sciind măslui bine la foiţe, nu-i ajung. Ore n'ar fi cu cale a-i mai lua câte-o sarcină din spate şi a da şi altora o bucăţică de pâne, căcĭ are prea multe?

In fiă-are stat civilisat esistă legea *cumulului*, după care o persónă nu póte avé mai multe funcţiunĭ, numai la noi în Bucovina şi anume feţelor bisericescĭ din Cernăuţĭ le este permis a păpa tot, ca sě aibă de cheltuială prin cafenele. Până când óre acéstă bajocură ne mai audită, ca unii sě ocupe mai multe funcţiunĭ, precum şi Dr. Todirică, care este cooperator, este docent, ba profesor de universitate, tot banĭ peste banĭ, de ce sě nu se hrănéscă şi altul? Pentru că-i ném cu archimandritul, acesta nu-i un prerogativ pentru cei ce se îndésă a fi nepoţeĭ. Acésta ni-a stricat mult, căcĭ de n'ar fi fost acest abus, astădĭ am sta altfel: temuţĭ ér nu batjocuriţĭ şi póte ca mâne alungaţĭ pentru păcatele unora din noi.

Căletorescu.

SCIRĬ ULTIME.

Bucurescĭ, 23 Ianuarie. Prin întréga capitală nu se vorbesce de alta, decât de *crisa ministerială*, care acum e declarată. Erĭ s'au adunat miniştrii, şi se dice, că au încercat sě hotăréscă pe d-l *Fleva* sě părăséscă ministerul. Fleva însě, după cum anunţă *„Epoca"*, a respins tóte propunerile şi a declarat, că *se va presenta înaintea Camerei*, care va hotărĭ. Miniştrii *Cantacuzino, Budişteanu, Pallade* şi *Stoicescu* şi-au pus *dimisiile* la disposiţia prim-ministrului *Sturdza* pentru cas, decă Fleva n'ar voi sě dimisioneze. Ministrul-preşedinte *Sturdza* şi ministrul *Statescu* n'au luat încă nicĭ o hotărîre. Adĭ se va ţiné un consiliu de miniştrii, în care se *va limpedi situaţia.*

Bucurescĭ, 23 Ianuarie. *Crisa va dura încă până mâne,* motivul acestei amânărĭ este împrejurarea, că astă séră toţĭ miniştri trebue sě asiste la prândul parlamentar. In culoarele camerei se vorbesce deja, că portofoliul d-lui Fleva îl va lua primministrul Sturdza şi în casul acesta d-l *Ferechidi* va lua portofoliul afacerilor străine. Se mai vorbesce apoi, că în cas, decă se va departa din ministeriu d-l Palladi, atuncĭ locul lui îl va ocupa Alex. Djuvara.

DIVERSE.

Limba englesă are 40,499 cuvinte, şi anume: 3 articlii, 20,500 substantive, 9,200 adjective, 40 pronume, 7823 verbe regulate şi 177 verbe neregulate, 2600 adverbe, 69 prepoziţiunĭ, 19 conjuncţiunĭ şi 68 interjecţiunĭ. Dintre aceste 40,499 cuvinte, 6753 se derivă din limba latină, 4812 din francesă, 1148 din grécă, şi 211 din limba italiană.

Câte fire de pěr are omul pe cap. După o statistică a unei dame englese 60 fire de pěr de-o grosime mijlocie acoper un spaţ de un milimetru pătrat. Colórea pěrului influinţéză mult asupra mulţimii pěrului. Unul, care are pěr blond, are pe cap 140,000 fire de pěr, altul, cu pěr castaniu, are 109,000 fire de pěr, ér cel cu pěr negru, are 102,000 fire de pěr şi în fine unul, care posede un pěr roşu, are 88,000 fire de pěr. Firele de pěr ale celor mai multe dame, socotite în lungime, ar da 65 până în 80 chilometri de pěr.

Un iepure c'un trecut aventurios a fost puşcat nu demult la Goldap în Germania. In jurul gâtului avea iepurile un inel puternic de drot, pe care erau ţintuite patru tăbliţe de tinichea. Pe prima tăbliţă de tinichea era scris: „Fiind încă şoldan tiněr, a fost mântuit din ghiarele unui vulture şi érăşĭ liberat. Köthen în Tapian, la 4/6, 1892, Less, proprietar". Pe a doua şi a treia tăbliţă era scris, că iepurele a fost puşcat de Lenkeit şi Zosch în 10/9 1892 şi 4/10 1894 şi érăşĭ lăsat în libertate, şi conform inscripţiei de pe tăbliţa a patra din 22/10 1894, iepurel a fost prins de-un proprietar cu numele Fuchs din Bärenbruch, acestuia însě fiindu-i milă de iepurele neputincios, — care era orb de-un ochiu şi schiop de-un picior de dinapoi — ér l'a lăsat în libertate. Şi totuşĭ în fine glonţul îi sfârşi viaţa.

Cimiter din epoca de piatră. Din Worms se scrie, că păzitorul museului „Paulus" a aflat lângă Ren un cimiter, care e de pe timpul epocei de piatră. Societatea de antichităţĭ a făcut, în urma acésta, mai multe cercetărĭ. Săpăturile făcute de ea au avut până acum resultatul, că s'au aflat 40 de morminte întregĭ şi în ele mai multe obiecte antice interesante. Mormintele sunt tóte pline de armaturĭ de piatră, şi alte obiecte de tótă forma s'au mai aflat şi vase de cărbune de piatră, precum şi scoicĭ de mare, brăţare şi altele. In nicĭ unul din mormintele desgropate până acum nu s'a aflat vr'o bucată de fier, şi se afirmă cu tótă siguritatea, că mormintele acelea sunt de pe timpul epocei de piatră, care se estinde până în suta a treia a. Chr.

Câtă hârtiă se produce. In Europa în anul trecut s'a produs cu totul cam 20 milióne măjĭ de hârtiă; în fabricele din America-nordică tot în anul trecut s'au produs 10 milióne măjĭ de hârtiă. La fabricarea hârtiei s'au folosit paie, sdrenţe, lemne şi altele în preţ de 50 milióne florenĭ. Pe aceste doue continente s'au fabricat în anul trecut 1,200,000 măjĭ de plicurĭ de epistole, în preţ de 10 milióne fl. Condee s'au construit în preţ de 2 milióne florenĭ.

O violină scumpă. Contele Tanttmansdorf, care a ocupat funcţiunĭ înalte la curtea lui Carol VI cumpěrase o violină dela Iacob Steiner renumitul constructor de violine, cu următórele condiţiunĭ: Numai decât a plătit 66 Carol d'orĭ; în fiă-care an ia mai dat apoi lui Steiner un rênd de vestminte noue, 2 butóie de bere, locuinţa, încăldit, luminat tóte gratis şi pe lângă acestea 100 fl. lunar şi au pus condiţiunea că decă Steiner se va căsětori, îi va da atâţĭ iepurĭ, de câţĭ va avea lipsă, şi în tot anul îi va da 12 coşurĭ de póme. Steiner a mai trăit încă 16 anĭ şi astfel violina costa acum 20,000 fl. Violina mai esistă şi astădĭ. In 1873 a fost vêndută unui Rus bogat din Drezda cu 7500 de mărcĭ.

Literatură.

Povestiri de *Petra-Petrescu* à 80 cr. francate. De vêndare la administraţia nóstră.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.60
Renta de coróne ung. 4%	99.15
Impr. căil. fer. ung. în aur $4\frac{1}{2}$%	125.25
Impr. căil. fer. ung. în argint $4\frac{1}{2}$%	102.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.10
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	152.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	141.50
Renta de hârtie austr.	100 75
Renta de argint austr.	101.—
Renta de aur austr.	122.65
Losurĭ din 860	148.—
Acții de ale Băncei austro ungară.	1008.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	413 25
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	362.—
Napoleondorĭ	9.63
Mărcĭ imperiale germane	$59.37\frac{1}{2}$
London vista	121.35
Paris vista	48.10
Rente de coróne austr. 4%	100.50
Note italiene	44.20

Cursul pietei Brașov.

Din 24 Ianuarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.53	Vênd.	9.56
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.57	Vênd.	9.62
Galbenĭ	Cump.	5.58	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	129.—	Vênd.	—.—

Nr. **16828**—1895.

PUBLICAȚIUNE.

In așa numita parte de pădure „Weitengrund“ (câmpul Cristianului) **sunt de a-se vinde** pe cale de oferte și licitațiune **$898\frac{1}{2}$ grămedĭ de lemne de stejar** á 4 metri.

Ofertele provĕdute cu timbru de 50 cr., cu vadiu de 50%, séu în banĭ séu în hârtii de preț, mai departe cu numele și domiciliul oferentului, și în fine cu dechierațiunea că oferentului 'i sunt cunoscute condițiunile de oferte și că se supune lor, — **au de a-se ascerne** cel mult **până în 29 Ianuarie a. c. înainte de prânz 11 óre** protoforestierului George. Sterns, în al cărui birou se va ținea la $11\frac{1}{2}$ óre și pertractarea de oferte și licitațiunea. Prețul de strigare este 2 fl. 86 cr. pe grămadă á 4 metri.

Condițiunile de oferte și licitațiune se află la oficiul forestieral orășenesc spre vedere, în decursul órelor oficióse.

Brașov, 11 Ianuarie 1896.

377,2—2 **Magistratul orășenesc.**

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.